

Lymfoscintigrafie

O METODĚ

Lymfoscintigrafie je v současné době jedinou prakticky užívanou metodou, která hodnotí průběh a rychlost toku mízy mízními cévami. Vyšetření nemá žádné vedlejší účinky, není limitováno věkem, hmotností, pohyblivostí ani přítomností kovových náhrad. **Výhodou metody** je možnost posouzení podílu lymfatického systému na otoku otoku a správné indikace chirurgické nebo rehabilitační léčby a nepoužívání kontrastních látek.

Vyšetřovací látka (radiofarmakum) je z místa podání postupně odplavována mízními cévami do mízních uzlin příslušné oblasti podle místa aplikace. Na lymfoscintigrafii jsou zpravidla **odesíláni** pacienti s otoky různých částí těla k posouzení funkce lymfatického systému. Konkrétní příčinu změn nelze naším vyšetřením často určit. Řekneme, o jakou změnu jde, kde tato změna je a jaký je její rozsah.

PŘÍPRAVA

Na vyšetření **není nutná** žádná příprava, před vyšetřením pacient může jíst, pít i užívat své léky. Aby naše zpráva z vyšetření byla co nejpřesnější, abychom mohli v maximální míře odlišit jednotlivé příčiny změn, potřebujeme znát údaje z anamnézy pacienta - ptáme se na předchozí onemocnění, operace, úrazy, užívané léky atd.

PRŮBĚH

Než **vyšetřovací látka** po injekčním podání projde až do mízních uzlin, obvykle nějakou dobu trvá, proto se snímky provádí s určitým časovým odstupem, který se liší podle toho, která část těla je vyšetřována.

Textilie a podobné materiály neovlivňují kvalitu snímaných obrazů, proto může pacient v průběhu vyšetření zůstat oblečený. **Odložit** je potřeba pouze části oděvů s kovovými sponami, knoflíky, zipy apod., pokud jsou v místech, která se snímkuje. V případě vyšetření dolních končetin je potřeba odložit boty a ponožky a v případě vyšetření horních končetin náramky, hodinky a prsteny.

Při snímkování pacient zpravidla leží na vyšetřovacím stole na zádech. Detektor, který zaznamenává obraz mízního řečiště, je umístěn nad tělem pacienta. Je poměrně blízko, ale nedotýká se ho. V průběhu snímkování se pacient nesmí pohybovat a jen klidně dýchat.

Průběh vyšetření se liší podle toho, která část těla je vyšetřována a zda se jedná o vyšetření povrchového (uloženého v podkoží) nebo hlubokého (uloženého hlouběji mezi svaly) mízního systému.

*** Povrchový systém dolních končetin:** Vyšetřovací látka je aplikována pod kůži do nártu obou dolních končetin (do každé jeden vpich) a hned se zaznamená jeden snímek (trvá 4 minuty). Pacient setrvává půl hodiny v klidu na lůžku a poté je zaznamenán obraz mízního řečiště (trvá do 15 minut). Následuje 30 minut chůze a další snímek mízního řečiště (trvá do 15 minut).

*** Hluboký systém dolních končetin:** Vyšetřovací látka je aplikována do svalu na boční stranu obou chodidel (do každé nohy dva vpichy) a hned se zaznamená jeden snímek (trvá 4 minuty). Následuje 20 minut chůze nebo šlapání na ergometru a poté je zaznamenán obraz mízního řečiště (trvá do 15 minut). Následuje 30 minut chůze nebo šlapání na ergometru, pak přibližně 1 hodina odpočinku v klidu na lůžku a další snímek mízního řečiště (trvá do 15 minut).

*** Povrchový systém horních končetin:** Vyšetřovací látka je aplikována pod kůži do hřbetu obou rukou (do každé ruky dva vpichy) a hned se zaznamená jeden snímek (trvá 1 minutu). Pak pacient 30 minut cvičí - zatíná a uvolňuje pěsti na obou rukou. Za 3 hodiny od aplikace vyšetřovací látky je zaznamenán obraz mízního řečiště (trvá do 10 minut). Mezi ukončením cvičení a snímkováním může pacient vykonávat běžné činnosti, může i opustit oddělení.

Na **jinou část těla** zaměřená vyšetření jsou požadována méně často. Postup v těchto případech určuje vyšetřující lékař podle konkrétního požadavku a stavu pacienta.

Ve všech případech může podle požadavku lékaře následovat ještě **další snímkování** v časovém odstupu, z jiné strany či s jiným uložením končetin nebo se provádí ještě **tomografické (třírozměrné)**

zobrazení, kdy detektory rotují jednou či vícekrát různou rychlostí kolem zvolené části těla pacienta. Celé **vyšetření trvá** obvykle 1,5-2 hodiny (povrchový systém dolních končetin), 2,5-3 hodiny (hluboký systém dolních končetin), 3,5 hodiny (povrchový systém horních končetin), ve specifických případech maximálně do 4 hodin.

RADIAČNÍ ZÁTĚŽ

Radiační zátěž z tohoto vyšetření je srovnatelná s rentgenovými vyšetřeními; stejnou každý Čech získá za necelé dva roky svého života z kosmického záření a záření pocházejícího z přírodních radioaktivních zdrojů. Výhodou scintigrafie je, že další detailní snímky neznamenaají další ozáření pacienta.